

отъ долна каста, той не смѣеше да се допре до оно-гова, който му се видѣ отъ високъ и знатенъ произходъ. Буда се свѣсти, стана и помоли овчаря да му даде млѣко изъ неговата делва.

— О господарю, — рече юношата — азъ не мога да сторя туй: виждашъ, че съмъ судъръ и моето съприкосновение ще те оскверни.

Тогазъ Буда отвърна:

— Милосърдието и нуждата сближаватъ всички хора. Крѣвта на всички има единъ и сжщъ цвѣтъ; сълзитъ сж еднакви у всички. Който постѣпва благородно — този е роденъ благороденъ; който постѣпва лошо — този е и роденъ доленъ. Дай ми да пия, братко!

И зарадваниятъ овчаръ изпълни молбата на учителя.

Другъ пжтъ Буда сѣди въ храститѣ подъ сѣнката на гжсто дърво, потъналъ въ размишление; идва прѣкрасна жена съ младенецъ на ржцѣ. Тя бѣ дошла да принесе жертва на горския богъ въ благодарность, че ѝ се е родило момче. Като видѣ Буда, тя го смѣтна за бога и трепетно продума:

— Нека бжде милостивъ къмъ мене богътъ на тия храсти!

Послѣ излѣ донесеното млѣко въ чашката и полѣ ржцѣтъ на Буда съ розова вода.

Буда изпи мълкомъ млѣкото, а щастливата майка съ почитъ го гледаше отъ далечъ. Това питие произведе чудотворно дѣйствиe: той усѣти, че силитъ му се възстановяватъ, че животътъ му се възвръща; безсъннитѣ нощи и днитѣ на въздържание минаха като сънъ, и душата му се съвземаше заедно съ тѣлото. Като видѣ, че лицето на пустинника ста-